

להצלחת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ר

סעדיה נאה

מפטירין "דברי ירמיהו"

פרשת שמות

גיליון מס 58

נקודה בפרשה

"ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך" (א' י"ג)

" בפרך " דרשו רבותינו (סוטה יא ע"ב), בפה רך. פרש רש"י: "משכום בדברים ובשכר, עד שהרגילום לעבודה". ויש להבין מדוע טובב ה' כך, שתחילת שעבודם יהיה בפיתוי ומרצונם?

אך דבר גדול השמיעונו, ונספר סיפור. מקומם ומרגיז: פעם פגש בי יהודי: "אולי ידוע לכם על איזה גמ"ח"? גם זו גמילות חסד, ליידע על קופת גמילות חסד. אמרת: "שמעתי שפלוגי מנהל קופת גמ"ח". הודה, והלך. ויהי כמשלוש חודשים, ובעל הגמ"ח פוגש בי: "רבי יעקב, לא נעים לי, אבל אתם שלחתם אלי את פלוגי שאלווה לו, ורק מפני כבודכם הלוויתו לו." "הרי לך: "אני שלחתך!?" וההמשך צפוי: "שטרותיו חוזרים בלי כסוי..."

והוא מספר: "הבוקר איתרתי אותך, אחרי ריצות וטרחות. אמרתי לו: ראה, קורה שהוזר שטר, אבל האחד אחרי השני? האינך חושב לפרוע את ההלוואה...?" "זוהי, חושב אתה, ענה? לא תאמין! משך בכתפיו ואמר: 'מי ביקש ממך להלוות לו?'... השמעת? חשבתי שאני מתעלף! – מי ביקש ממך להלוות לו! לא נשמע כדבר הזה!"

לא נשמע? דווקא כן, ומימות עולם! כשאדם הראשון חטא, אמר שהאישה אשמה. נשאלה האישה, ואמרה שהנחש אשם. הנחש לא נשאל מה בפיו, כי "אין טוענים למסית". שאלה הגמרא: ומה היה לו לומר? והשיבו, שהיה טוען: "דברי הרב ודברי התלמיד, דברי מי שומעין" (סנהדרין כט ע"א) –

השומעים אתם! הוא פיתה והסית, ולבסוף מיתמם: מי אמר להם לשמוע לי... וכידוע, כתב הרמב"ם (באגרתו לבנו) שפרעה הוא משל ליצר הרע. אין, אפוא, פלא בכך שראשית שיעבודו בפה רך, בפיתוי מרצון – ומי אמר להכניס עצמם לעולו? הנה, שבט לוי לא נתפתו, והיו חופשיים מעבודתו!

הרב מפוניבז זצ"ל שאלני שאלה: בגמרא (חולין קכז ע"א) אמרו, שכל מה שיש ביבשה יש בים, חוץ מן החולדה. ואמרו (בעבודה זרה לט ע"א), שכל שביבשה טמא בים טהור, ולהיפך. ולפי זה, היה כלב הים צריך להיות בעל חיים מותר באכילה! שאלה:

"אבל יש לי תירוץ", אמר הרב מפוניבז: "המשנה (כלים פ"ז מ"ג) אומרת, שאם יוצרים כלי מעור של בעל חיים ימי, אינו מקבל טומאה: כל שבים, טהור. חוץ מכלב המים, מפני שבורה ליבשה" – כשבאין לצודו, לכן נחשב כבעל חיים יבשתי. ולכן, אסור באכילה!"

כפתור ופרח! תשובה נפלאה: "ולמדנו מכאן", אמר, "שאם יש לך יהודי המשייט בביצת החילונויות כל חייו, אבל בעת צרה בודה לבוראו, בא לבקש ברכה ומעתיד שזועה-מגלה הוא, שיצור מאין הוא. שייך לעולמה של תפילה ולקשר עם בוראו!" וכך היה במצרים- עם שקוע במ"ט שערי טומאה, ביטלו ברית מילה, עבדו עבודה זרה, מלאכים לא ראו במה נבדלים הם מהמצרים?

אבל במצוקתם זעקו לבוראם- ועמו הם, שמע בוראם! וזהו שנאמר: "ה' עוזי ומעוזי". ומתי יודע הדבר, כאשר הוא 'מנוסי ביום צרה!' (ירמיה אז, יט)- (מתוך 'יהגדת')

כא' טבת תשפ"ג
הדלקת נרות
16:38
צאת השבת
17:29
צאת השבת
ר"ת 18:01

לעילוי נשמת
מורים מורטזה
בן שרה, זינמ
בת מרים

יום פטירת הצדיק
רבי חיים כריר
מצליח מאוזן
מחבר ספר איש
מצליח

יום פטירת הצדיק
רבי יצחק ב"ר
אבא אביחצירא
זיע"א

יום פטירת הצדיק
רבי משה בן
מימון- הרמב"ם
זיע"א

סיפור לשבת

המקובל הירושלמי רבי שלמאן מוצפי שימש בצעירותו כנאמן ביתו של הגבאי של יהודי עיראק מר מנחם דניאל, עסקאות רבות נדקמו בתוך אחוזתו, ורבי שלמאן דאג כל העת שכל הקניינים ייעשו ביושר וכאמת ללא הטלת רבב.

באחד הפעמים כשישב רבי שלמאן עם שויה מוסלמי גדול שהיה מוכרדי האזור, והלה רצה לרכוש חלקת אדמה יקרה באחד ממעוזיו של מר דניאל, ישב רבי שלמאן וסידר נידותו לכל תהיה טעות חס וחלילה בחישוביו המדויקים אודות גובה התמלוג שנדרש אותו שויה מוסלמי לשלם. לאחר לחיצת היד והתחמת החוזה עשה רבי שלמאן קניין להעברת הבעלות על הקרקע לידי העכוזים, אך השויה נותר חייב סכום גדול עדיין למר דניאל בעד העסקה.

כעבור תקופה קצרה שב השויה והגיע למשרדו של מר דניאל ושיולם את חובו בעד רכישת הקרקע האמורה. הקופאי שהיה נוכח בעת מסירת המעות לקח את הסכום והשם לו קבלה על כך, תוך שהוא מעביר את הסכום למשרדו של רבי שלמאן. לאחר זמן מה כשהגיע רבי שלמאן ונוכח בסכום שלפניו החל לסופרו, ולתדהמתו היה בו כמה דינרים יותר מהסכום הנקוב אותו היה חייב השייך. בלא תיסוס רץ רבי שלמאן אחר השויה לאתרנו מבעוד מועד ונתן לו את הסכום העודף, באומרו כי למרות שאין המדובר בסכום גדול, הרי הקניין שעשית היה בתמורה מדויקת ואין הוא הפך ליטול סכף שאינו מגיע לו.

השויה שהופתע מהתנהגותו המופתית של רבי שלמאן הזמינו לפיתו, אותה עת התקיימה איפות בעלי אחוזות שנקבצו ובאו יהדיו, והוא הציג את יושרו המדהים של רבי שלמאן תוך שהוא מטיח באתם בעלי אחוזות שלא יאמינו לדבריו הכוזב המופיעים בכתבי עת שונים כנגד היהודים, רבי שלמאן מראה לנו מהי פרצופה האמיתי של היהדות, שתמורת הקניינים מדויקת היא עד מאוד!! סיפור זה גרם להד גדול ולהטבת רבה מאד בייחסי היהודים והערבים בסביבה כולה, שהשתפרו למין אותו יום לבלתי חזר.

מילתא דבדיחותא

המנהל: "למה לא הגעת לעבודה שלשה חודשים?" העובד: "כי נפלתי מהחלון במשרד, מגובה של שלוש קומות" המנהל: נו, באמת. ולקח לך שלשה חודשים לעלות בהזרה שלוש קומות".....

איש אחד מטייל ביער, מסתכל על העצים ופתאום רואה שוטר שיושב על עץ. הוא שואל את השוטר: "למה אתה יושב על העץ?". עונה השוטר: "המפקד שלי אמר לי שהיום אני אהרצי על ענף התנועה".....

אחד אמר: 'הדבר הכי מעצבן זה שכל פעם שאני מושך מגבון יוצאים אחריו עוד שלושה בטעות, חבל שהכספומט לא עובד ככה.....'

סבא מגיע לבקר את נכדו הקטן. לאחר שעיף מלשחק איתו, התיישב לנוח במרפסת, עוצם עין אחת ומתאמץ לא לעצום את השניה. ניגש אליו נכדו ושואל: "סבא, למה אתה לא עוצם גם את העין השניה?" הסב המופתע מביט בנכדו ושואל: "למה אתה רוצה שאעצום גם את העין השניה?" "אמא תמיד אומרת", משיב הילד, שכשסבא יעצום סוף סוף את שתי העיניים, אנהנו נהיה עשירים מאוד.....

לחערות או לעילוי נשמת
ניתן לפנות למייל
saadiagaonahadash@gmail.com